

Dokumentet er Historisk**LOV nr 276 af 26/05/1976 Historisk**

(Tandlægeloven)

Offentliggørelsesdato: 11-06-1976

Sundheds- og Ældreministeriet

Senere ændringer til forskriften

- LOV nr 69 af 04/02/2004 § 2
- LOV nr 451 af 22/05/2006 § 92
- LOV nr 396 af 02/06/1999 § 2
- BEK nr 748 af 16/08/1994
- DSK nr 15017 af 01/10/1986
- LBK nr 411 af 26/05/1994
- LOV nr 352 af 14/05/1992 § 21
- LOV nr 463 af 10/06/1997 § 7

Oversigt (indholdsfortegnelse)

Kapitel 1.	AUTORISATION.
Kapitel 2.	RETTIGHEDER OG PLIGTER.
Kapitel 4.	STRAFFEBESTEMMELSER.
Kapitel 5.	OVERGANGS- OG IKRAFTTRÆDELSESBESTEMMELSER.

Den fulde tekst

Lov om tandlæger

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1.

AUTORISATION.

§ 1. Ret til at udøve virksomhed som tandlæge og betegne sig som tandlæge har kun den, der har modtaget autorisation eller i øvrigt har adgang til at udøve tandlægevirksomhed i henhold til §§ 2 og 3.

§ 2. Den, der har bestået dansk eksamen for tandlæger og har virket som klinisk assistent hos en autoriseret tandlæge i 1 år, har ret til autorisation som tandlæge. Denne meddeles af sundhedsstyrelsen.

Stk. 2. Autorisation kan dog ikke meddeles den, der må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af tandlægevirksomhed enten på grund af udvist grov uduelighed eller på grund af legemlige eller sjælelige mangler. Autorisation kan endvidere nægtes under de i borgerlig straffelov § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 3. Regler for uddannelse af tandlæger fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med indenrigsministeren.

§ 3. Indenrigsministeren kan fastsætte sådanne bestemmelser om udøvelse af virksomhed her i landet som tandlæge, som er nødvendige til gennemførelse af overenskomster om fælles nordisk arbejdsmarked for tandlæger og direktiver vedtaget af De europæiske Fællesskaber.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan meddele autorisation som tandlæge til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med den i § 2 nævnte uddannelse. I autorisationen kan fastsættes begrænsninger i den pågældendes udøvelse af virksomhed som tandlæge. Autorisationen kan tidsbegrænses.

Dokumentet er Historisk

§ 4. En læge må ikke praktisere som eller betegne sig som tandlæge, medmindre han opfylder betingelserne i § 1.

§ 5. Indenrigsministeren kan efter forhandling med sundhedsstyrelsen, Dansk Tandlægeforening og tandlægehøjskolerne fastsætte regler om tandlægers adgang til at betegne sig som specialtandlæger.

§ 6. Autorisation som tandlæge kan fratages - og generhverves - efter reglerne i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Stk. 2. En tandlæge kan over for sundhedsstyrelsen fraskrive sig sin autorisation som tandlæge for tid eller indtil videre. Denne generhverves, når en fastsat tidsfrist for fraskrivelsen er udløbet, og kan i øvrigt - også inden for en fastsat tidsfrist - generhverves efter ansøgning til sundhedsstyrelsen, ssåfremt de omstændigheder, der begrundede fraskrivelsen, ikke længere findes at være til stede.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsens afgørelse kan påklages til indenrigsministeren. Afslår indenrigsministeren klagen, kan klageren forlange afgørelsen indbragt for domstolene, såfremt der er forløbet mindst et år efter, at den pågældende har fraskrevet sig autorisationen, eller efter, at generhvervelse senest er nægtet han ved dom. Indenrigsministerens afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 4. Begæring efter stk. 3 om domstolsprøvelse skal fremsættes over for indenrigsministeren inde 3 uger efter, at indenrigsministerens afgørelse er meddelt den pågældende. Indenrigsministeren anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

§ 7. Er autorisation som tandlæge her i landet givet på grundlag af autorisation i et andet land, kan sundhedsstyrelsen fratage vedkommende autorisationen, dersom autorisationen i vedkommende andet land bliver frataget ham eller på anden måde taber sin gyldighed.

§ 8. Reglerne om retten til at ordinere euforiserende stoffer i lov om udøvelse af lægegerning finder tilsvarende anvendelse med hensyn til tandlægers ret til at ordinere euforiserende stoffer.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen er berettiget til at udsende meddelelse til tandlæger om personer, der efter de for sundhedsstyrelsen foreliggende oplysninger må antages at misbruge euforiserende stoffer.

§ 9. Sundhedsstyrelsen giver offentlig meddelelse om autorisationer og tilladelser samt fratagelser og fraskrivelser i medfør af §§ 2, 3, 5, 6 og 7. Meddelelse om bortfald og generhvervelse af retten til at ordinere euforiserende stoffer gives til landets apotekere og embedslægeinstitutioner.

Kapitel 2.

RETTIGHEDER OG PLIGTER.

§ 10. Tandlægevirksomhed omfatter forebyggelse af instrumentel og medikamentel art, diagnostik og behandling af anomalier, læsioner og sygdomme i tænder, mund og kæber.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af tandlægenes virksomhedsområde over for lægernes, herunder regler om, at enkelte dele af den i stk. 1 nævnte virksomhed kun må udføres af læger.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at dele af den i stk. 1 nævnte virksomhed kun må udføres af tandlæger, der har gennemgået en supplerende uddannelse.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsen fastsætter regler om ordination og anvendelse af lægemidler som led i udøvelsen af tandlægevirksomhed.

§ 11. Tandlæger kan uddanne laboratorietandteknikere.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang tandlæger må anvende medhjælpere til instrumentel behandling af patienter. Behandlingen skal udføres efter tandlægens instruktion og under dennes tilsyn.

Stk. 3. Regler for uddannelse af medhjælpere til instrumentel behandling fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med indenrigsministeren.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at udenlandske uddannelser i erhvervsmæssig henseende ligestilles med de af stk. 3 omfattede uddannelser.

§ 12. En tandlæge er under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder også ved benyttelse af medhjælp, økonomisk ordination af lægemidler m.v.

§ 13. En tandlæge skal ved udfærdigelse af erklæringer, som han afgiver i sin egenskab af tandlæge, udvise omhu og uhildethed.

Dokumentet er Historisk

Stk. 2. En tandlæge er forpligtet til på begæring fra en offentlig myndighed at afgive attest til offentlig brug om tandlægelige iagttagelser vedrørende en person, som han har undersøgt eller behandlet. De oplysninger, der modtages i henhold til denne bestemmelse, er at betragte som tjenestehemmeligheder.

§ 14. Tandlæger er forpligtede til at afgive de indberetninger og anmeldelser, som af hensyn til den offentlige sundhedspleje afkræves dem af sundhedsmyndighederne.

§ 15. Tandlæger skal føre ordnede optegnelser over deres virksomhed efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte regler.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte optegnelser, herunder røntgenbilleder, skal opbevares i mindst 10 år.

§ 16. Reklamering for tandlægevirksomhed, herunder fremstilling eller indsætning af kunstige tænder og tandsæt, må kun ske ved meddelelse af navn, stilling, adresse og træffetid samt om eventuel tilslutning til overenskomst med det offentlige.

Stk. 2. Stk. 1 omfatter ikke reklamering, der udelukkende sker over for tandplejepersonale.

Kapitel 3.

TILSYN.

§ 17. Tandlæger er undergivet tilsyn af sundhedsstyrelsen efter lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Stk. 2. Tandlægen er forpligtet til på begæring af tilsynsmyndigheden at afgive alle oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af tilsynet.

Kapitel 4.

STRAFFEBESTEMMELSER.

§ 18. Den, der uden at have autorisation som tandlæge betegner sig som tandlæge eller på anden måde, der er egnet til at vække forestilling om, at han har sådan autorisation, straffes han med bøde.

§ 19. Den tandlæge, der gør sig skyldig i grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed under udøvelsen af sin virksomhed, straffes med bøde eller hæfte.

Stk. 2. Overtrædelser af stk. 1 påtales af statsadvokaten.

§ 20. Ubertrettiget udøvelse af tandlægevirksomhed straffes med bøde eller hæfte.

Stk. 2. Overtrædelse af § 13, § 14, § 15, stk. 2, og § 16, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 3. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. En tandlæge, der i medfør af § 8, stk. 1, har mistet retten til at ordinere euforiserende stoffer, men som desuagtet foretager sådanne ordinationer eller giver vildledende oplysninger til andre for at få dem til at ordinere stofferne for sig, straffes med bøde eller hæfte.

Kapitel 5.

OVERGANGS- OG IKRAFTTRÆDELSBESTEMMELSER.

§ 21. Loven træder i kraft den 1. oktober 1976.

Stk. 2. Lov nr. 190 af 11. juni 1954 om udøvelse af tandlægevirksomhed ophæves.

§ 22. Personer, som ved denne lovs ikrafttræden er berettigede til at udøve tandlægevirksomhed og til at betegne sig som tandlæge, bevarer disse rettigheder.

§ 23. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne.

GIVET PÅ CHRISTIANSBORG SLOT, DEN 26. MAJ 1976.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

I Dronningens navn:

Dokumentet er Historisk

INGRID.

Dronning af Danmark.

Rigsforstander.

/Egon Jensen.

Officielle noter

Ingen